مخالف کمک نظامی ایران به لبنان نیستیم

سمیر جعجع، رییس حزب نیروهای لبنانی با بیان اینکه سفر میشل عون، رییس جمهور لبنان به تهران مساله‌ای طبیعی است، تاکید کرد: مخالف هر گونه کمک نظامی ایران به لبنان نیستیم. به گزارش ایرنا، جعجع گفت: اگر ما از عربستان سعودی، فرانسه و امریکا کمک دریافت می‌کنیم، چرا کمک‌های ایران را رد کنیم؟ اما امیدواریم که کمک‌های ایران مشروط نباشد. جعجع ادعا کرد: اختلاف اساسی ما با تهران در این است که ایران تنها از یک حزب لبنانی حمایت می‌کند. جعجع، سفر قریب‌الوقوع ژنرال عون به سعودی را سفری ممتاز دانست و افزود که مهم‌ترین محورهای این سفر کمک‌های نظامی عربستان سعودی به ارتش لبنان و بازگشت گردشگران کشورهای عربی به لبنان است.

گفت‌وگوی روز

داوود هرمیداس باوند، استاد روابط بین‌الملل دانشگاه در گفت‌وگو با «اعتماد»:

خط‌مشی غیردوستانه ترامپ با تهران برای ریاض غنیمت است

Gettyimges

گروه دیپلماسی

محمدبن سلمان، جانشین ولیعهد و وزیر دفاع عربستان در جدیدترین مصاحبه خود با نشریه فارن افرز امریکا به تشریح دیدگاه‌های کشور در خصوص مسائل منطقه‌ای، تنش با تهران و روابط با امریکا پرداخته است. مرد نخست ماجراجویی‌های سعودی در دو سال اخیر در این گفت‌وگو نیز همانند دفعات پیشین ادعاهایی را نسبت به تهران مطرح و اعلام کرده است که عربستان هیچ نقطه اشتراکی برای مذاکره با ایران ندارد. در خصوص سیاست‌های منطقه‌ای عربستان گفت‌وگویی با داوود هرمیداس باوند، استاد روابط بین‌الملل دانشگاه داشته‌ایم که مشروح آن در ادامه می‌آید.

محمدبن سلمان، جانشین ولیعهد و وزیر دفاع عربستان در گفت‌وگویی با نشریه فارن‌افرز گفته است که عربستان هیچ نقطه اشتراکی برای مذاکره با ایران ندارد. به نظر می‌رسد که ریاض و تهران در حال عادت کردن به عدم رابطه دیپلماتیک و ماندن در حالت مخاصمه کامل هستند. تهدیدهای این وضعیت برای منطقه پرالتهاب خاورمیانه چیست؟

اظهارات مقام‌های ریاض در خصوص اینکه اعلام کرده‌اند تمایلی برای برقراری رابطه با تهران و انجام گفت‌وگو میان عربستان و ایران ندارند، کم و بیش در ادامه همان خط‌مشی‌ای است که اندکی پیش از مرگ ملک عبدالله، عربستان آن را آغاز کرد و در دوره ملک سلمان با سرعت بیشتری تشدید یافته است. آتش زدن سفارت عربستان در تهران هم دامی بود که ایران در آن افتاد و بهانه‌ها را به عربستان برای علنی کردن و شدت بخشیدن به سیاست‌هایش داد. با این وجود، منطقه خاورمیانه شرایط مساعدی را ندارد و همه بازیگران منطقه‌ای با تهدیدات و خطرات نسبتا مشترکی البته با درجه متفاوت روبه‌رو هستند. در چنین شرایطی، عقل سلیم ایجاب می‌کند تا هم ایران و هم عربستان، مسائل‌شان را حل کنند. بسیاری از بحران‌های کنونی در خاورمیانه، خواه یا ناخواه به صحنه رقابت‌های دو طرف تبدیل شده و عربستان برای بهبود جایگاه خود و تضعیف ایران تلاش می‌کند صحنه رقابت را از طرف مقابل خود ببرد. ادامه این فرآیند و شدت بخشیدن به این سیاست تنش‌آمیز از سوی ریاض می‌تواند پیامدهای منفی را گریبان دو طرف و هم دیگر کشورهای منطقه بکند. این پیامدها هم مادی و مالی است و هم سیاسی و روانی و انسانی. تشدید شرایط کنونی راه رسیدن به راه‌حلی بینابینی و مرضی‌الطرفینی را سخت می‌کند. البته تا مادامی که مساله یمن حل نشود، این عامل موجب پایداری نگرش کنونی منفی نسبت به ایران از سوی عربستان خواهد شد چون مساله یمن به معضلی برای ریاض تبدیل شده و ریاض هم فکر می‌کند این مساله به خاطر سیاست‌های تهران است. با این حال، چند مساله باید موجب تغییر سیاست از سوی ریاض شود: نخست نزدیکی ترکیه به ایران و به‌ویژه روسیه است که برخلاف انتظار ریاض و دیگران همراهانش بود. نکته دوم، تمایلی است که دولت مصر به سوریه و عراق پیدا کرده است. همچنین تمایلاتی هرچند دور از سوی قاهره نسبت به تهران پیدا شده است که خوشایند ریاض نیست. در این شرایط عقل سلیم ایجاب می‌کند تا ریاض در سیاست‌هایش تجدیدنظر ایجاد کند ولی اینکه ریاض همچنان به تداوم سیاست‌های تخاصمی‌اش با ایران اصرار می‌کند، درخور تعجب است.

چه مسائلی منجر به رویکرد منفی شدید ملک سلمان نسبت به ایران در این دو سال شده است؟

سیاست ایران‌ستیزی از سوی سعودی، سیاست جدیدی نیست و در سال‌های پایانی ملک عبدالله هم شدت یافت اما آنچه که ملک سلمان را نسبت به دیگران متمایز می‌کند، این است که او از ابتدا تلاش کرد سیاست برخورد با ایران آن‌طور که قبلا در لفافه و پنهان بود و ریاض در پشت پرده آن را دنبال می‌کرد، علنی و آشکار کند. به عبارت دیگر، سیاست برخورد با ایران در دوره ملک سلمان هم شدت گرفت و هم به شکل روشن‌تر و واضح‌تری دنبال شد. در این دوره، ملک سلمان شمشیر را علیه ایران از رو کشید و آن را در انظار دیگر کشورها هم نشان داد. عربستان در این سیاست کوشا است و در این چارچوب حتی از مخالفان رسمی جمهوری اسلامی هم به صورت علنی و رسمی حمایت کرد. راهی که عربستان رفته است، راه غیرمعمولی بود و برگشت از آن نیز سخت است. ملک سلمان معتقد بود سیاست تهاجمی می‌تواند موفقیت‌های بیشتری برای عربستان داشته باشد. هم‌اینک نیز راه برگشت از آن برای عربستان پرهزینه است زیرا او در خاندان سلطنتی رقبایی دارد که از ابتدا موافق سیاست‌های تهاجمی ملک سلمان هم نبودند و اگر ملک سلمان بخواهد به یکباره از آن سیاست‌ها کناره‌گیری و عقب‌نشینی کند، آنها می‌گویند به دلیل نافرجامی سیاست‌ها باید کناره‌گیری کنی بنابراین او راهی جز ادامه آن سیاست‌ها را ندارد تا شاید در آینده تدریجا راهی برای تعدیل و تغییر در سیاست‌ها پیدا کند. البته او امیدهایی هم به دولت ترامپ دارد تا از رهگذر ستیزه‌جویی دولتمردان امریکایی با ایران بهره‌برداری کند.

محمد بن سلمان در گفت‌وگویش ادعا کرده که ایران نماینده سه مساله اصلی در منطقه یعنی ایدئولوژی‌های بدون مرز، بی‌ثباتی و تروریسم است. هدف ریاض از این سیاست و کوبیدن بر این طبل توخالی چیست؟

این اظهارات بیشتر تبلیغاتی و اتهاماتی سیاسی است و کم و بیش همه مخالفان جمهوری اسلامی آن را بیان می‌کنند. عربستان نیز یکی از همین مخالفان است که از آن استفاده می‌کند و با تبلیغ آن تلاش می‌کند تا رفتار دیگران نسبت به ایران از جمله امریکا و کشورهای عربی را جهت بدهد. آنها مدت‌ها است که می‌گویند ایران در سوریه، عراق و لبنان حضور دارد و یکی، دو سالی است که یمن را به این کشورها اضافه کرده‌اند. پس از طرح این مسائل هم می‌گویند ایران باید از این کشورها خارج شود چون آنها، کشورهایی عربی هستند. این تبلیغی است که آنها می‌کنند و سرمایه‌گذاری‌های بسیاری هم درباره‌اش انجام داده‌اند تا از این طریق، ایران را مقصر مجموعه تحولات و حوادث رخ داده در منطقه از سال ۲۰۱۱ به این سو نشان دهند.

آیا این قبیل اتهام‌زنی‌های ریاض از این پتانسیل برخوردار است که برای ایران در سطح منطقه‌ای هزینه‌ساز شود؟

مجموعه دستاوردی که این تبلیغات برای ریاض به همراه داشته، بیانیه‌هایی است که آنها در شورای همکاری خلیج فارس، اتحادیه عرب و در نهایت سازمان همکاری کشورهای اسلامی توانستند علیه ایران صادر کنند. در اجلاسیه آن سازمان‌ها، عربستان ظاهرا توانست نشان دهد که نفوذ دارد و می‌تواند برخی از کشورها را علیه ایران بسیج کند ولی نکته‌ای که در این مدت خود را نشان داد، این است که کشورها دیگر مانند قبل دنباله‌رو ریاض نیستند. تا پیش از این، عربستان با قدرت مالی که داشت، در برخی از کشورها نفوذ داشت و آنها نسبت به این مساله حساب باز کرده بودند. ماجرای سفارت هم موجب شد تا خود را در جایگاه مظلوم نشان دهند ولی بیش از آن چند قطعنامه و قطع رابطه برخی از کشورها با ایران دیگر نتوانستند قدرت‌نمایی کنند. در شرایط امروز، همه کشورها با توجه به تحولات جاری و مسائل پیش‌رو تصمیم‌گیری و قرار نیست خود را به عربستان یا کشور دیگری گره بزنند و قرار نیست دنباله‌رو کسی باشند. در واقع، حداکثر امتیازی که عربستان از کشورها علیه ما گرفت همان چند قطعنامه و قطع رابطه از سوی همان چند کشور کوچک بود که آن هم به بهانه حمله سفارت صورت گرفت و نه عملکرد منطقه‌ای ایران.

محمدبن سلمان در این گفت‌وگو تاکید کرده است که امریکا قطعا برای مهار تبعات قانون جاستا دست به حرکتی خواهد زد و عربستان بر استفاده از فرصت‌های اقتصادی اصلی در طرح ۲۰۳۰ برای شرکت دادن امریکا در طرح تحول ملی عربستان متمرکز خواهد شد. تا چه اندازه طرح ۲۰۳۰ می‌تواند ریاض را به تغییر رویه در حوزه سیاست خارجی و اتخاذ رویکرد مصالحه‌جویانه با همسایگان وادار کند؟

من فکر نمی‌کنم اگر این مصالحه‌جویی صورت بگیرد به شکل تغییر ۱۸۰ درجه‌ای و ناگهانی باشد. عربستان کم و بیش با همسایگان خود و حتی کشورهایی نظیر قطر هم مشکلاتی در روابط دارد. تنها کشوری که در منطقه رابطه استراتژیک با سعودی‌ها دارد، پاکستان است که همیشه یک تیپ از نیروهای نظامی این کشور در عربستان است. از وقتی ریاض نسبت به حمایت واشنگتن به خود تردید کرد، آنها پاکستانی‌ها را جایگزین امریکایی‌ها کردند. کشورهای دیگر هم مشکلات خاص خود را دارند. مصر مهم‌ترین همسایه عربستان است که مشکلات داخلی و اقتصادی شدیدی دارد که روابط‌شان اخیرا با ریاض تیره شده و سعودی هم برای تنبیه، کمک‌هایش را یا قطع کرده یا کاهش داده است. هرگونه عقب‌نشینی نسبت به قاهره از سوی ریاض، موجب می‌شود تا عربستان امتیازات بیشتری به مصری‌ها بدهد. روابط‌شان هم با عراق و سوریه تیره است. لبنان هم که قدرتی ندارد. ترکیه نیز خود درگیر مسائل خودش با غرب، سوریه، کردها، کودتا و حقوق بشر و... است. تنها بازیگری که در این ماجرا عربستان می‌تواند به آن نزدیک شود، اسراییل است. هر دو با ایران هم تخاصم دارند و این می‌تواند به نزدیکی به یکدیگر کمک کند. از طرفی، در موفقیت طرح ۲۰۳۰ تردیدهای بسیاری وجود دارد. به نظر می‌رسد موضع‌گیری‌های عربستان هم مبتنی بر احساسات و هیجانات باشد چون انتظاراتش تحقق پیدا نکرده و سرانجامی نافرجام داشته است. در این شرایط هم لبه تیز حملاتش به ایران است تا ناکامی‌هایش را توجیه کند ولی نتوانسته روابط دوستانه‌اش را با متحدانش نظیر مصر حفظ کند. ریاض بیشتر از آنکه نگاهش به همسایگانش باشد، تا حدودی و آنهم با تردیدهای بسیار، نگاهش متمرکز به دولت جدید امریکا است. البته انگلیس هم اخیرا تلاش‌هایی را برای پر کردن خلأ ناشی از شکاف میان اعراب و امریکا آغاز کرده است.

محمد بن سلمان تاکید کرده است که ما امیدواریم مذاکرات استراتژیکی میان واشنگتن و ریاض از سر گرفته شود. با توجه به سیاست‌های اعلامی ترامپ درباره عربستان آیا امکان اتخاذ چنین رویکردی از سوی ترامپ وجود دارد؟

ممکن است. عربستان این انتظار را دارد ولی این انتظار، توام با تردید است. ترامپ در مبارزات انتخاباتی شعارهای متناقض و حتی متضادی را مطرح کرده است. به دلیل رویکرد حمایتی کشورهای عربی از هیلاری کلینتون هم ترامپ دید مثبتی به آنها ندارد ولی به هر حال او یک نگاه مبتنی بر منافع را دنبال می‌کند. مسائل مطرح شده اخیر هم درباره روسیه در کنگره نیز آزادی عمل ترامپ را محدود کرده و موجب می‌شود او آنگونه که می‌خواهد، نتواند عمل کند و مانند قبل گنده‌گویی و رویاپردازی نکند. با این حال، همه کشورها در قبال امریکا در یک حالت ناشی از تردید و آماده‌باش قرار دارند. همه با تردید به ترامپ نگاه می‌کنند. هنوز بازیگرانی همچون اتحادیه اروپا و چین نمی‌دانند که او چه می‌خواهد بکند. عربستان نیز در چنین وضعیتی است اما با توجه به کنگره‌ای که در ابتدای کار خود گفته است که طرح‌های ضدایرانی دارد و همچنین افراد ضدایرانی که در تیم ترامپ به‌ویژه در سمت‌هایی نظیر وزارت دفاع و مشاور امنیت ملی حضور دارند، ریاض انتظار دارد که واشنگتن خط‌مشی غیردوستانه در قبال تهران را در پیش بگیرد که این خود غنیمتی برای ریاض است و تلاش می‌کند از این رهگذر خود را به امریکا نزدیک کند.

برخی از تحلیلگران می‌گویند که ترامپ توافق هسته‌ای با ایران را حفظ خواهد کرد اما به بهانه‌های دیگر که یکی از آنها می‌تواند فعالیت‌های منطقه‌ای ایران باشد تحریم‌های غیرهسته‌ای را بر تهران تحمیل خواهد کرد. ریاض تا چه اندازه می‌تواند از چنین فضایی استفاده کند و بر تیم سیاست خارجی ترامپ تاثیر بگذارد؟

در اینکه طی دوره جدید، سخت‌گیری‌ها به تهران بیشتر می‌شود، تردیدی وجود ندارد. احتمالا کنگره تحریم‌هایی را با موضوعاتی مانند نقض حقوق بشر، حمایت از تروریسم و فعالیت‌های منطقه‌ای ایران و حمایت از اسراییل تصویب می‌کند و موانعی هم مانند اوباما دیگر پیش‌روی خود ندارد اما معلوم نیست که ترامپ در سیاست خارجی بخواهد کار خود را از کدام جبهه آغاز کند. چین، همکاری با روسیه، مبارزه با تروریسم، ناتو و اتحادیه اروپا هر کدام جبهه‌هایی هستند که ترامپ می‌تواند کارش را آغاز کند. از طرفی، ترامپ گفته امریکا دیگر نمی‌خواهد بهای امنیت دیگر کشورها را بپردازد و نگاهش متمرکز بر تروریسم است. همچنین توانایی امروز عربستان مانند قبل نیست. این توانایی حتی در میان همسایگان و قدرت‌های منطقه‌ای نیز کاهش یافته است چه برسد به امریکا. در دورانی که ریاض قدرت بسیاری داشت و سیاست‌های تهاجمی علیه ایران پنهانی دنبال می‌شد و می‌گفت باید سر افعی را قطع کرد، امریکا به حرف سعودی گوش نکرد. انتظاری که عربستان دارد آن است که تیم ضدایرانی و نظامی امریکا، رویکرد سخت‌افزاری نسبت به ایران در پیش بگیرد ولی امریکا نمی‌خواهد هزینه این کار را بدهد. تنها امتیازی که آنها در این چارچوب می‌توانند بدهند، این است که در شورای همکاری خلیج فارس دوچندان بیشتر از امروز در خدمت واشنگتن باشند یا آنکه بخواهند همانند جنگ نخست خلیج‌فارس هزینه‌های تمام و کمال حضور نظامی امریکا را بپردازند که با توجه به گرفتارهای مالی عربستان این کار بعید است.

فکر می‌کنید چرخش ترکیه در رویه عربستان نسبت به عراق و سوریه چه تغییری ایجاد کند؟

وقتی کشوری تنها شود و ببیند متحدان دیروز و رقبای امروز همچون مصر و ترکیه روابط‌شان را با رقیب بهبود بخشیده‌اند و آن کشور در وضعیت نامطلوبی قرار گرفته، به فکر چاره‌جویی می‌افتد. ریاض هم اینک عملا در انزوای سیاسی و منطقه‌ای قرار گرفته است. تنها ابزار فشار عربستان در عراق و سوریه، گروه‌هایی مانند داعش بودند و اگر داعش هم شکست بخورد و روند سوریه به سمت حل سیاسی بحران حرکت کند، دیگر ابزاری ندارد و دیگر نمی‌تواند آن جایگاه و تاثیرگذاری قبلی را پایدار نگه دارد. اصولا عربستان وقتی به بن‌بست برسد و ببیند که سیاست‌هایش به نتیجه‌ای نرسیده، آن‌گاه عقب‌نشینی کرده و دست به اصلاح سیاستش هم می‌زند.

چندی پیش شاهد همکاری ایران و روسیه و عربستان در مساله تعیین سقف تولید نفت در اجلاس اوپک بودیم. چقدر همکاری‌هایی از این دست می‌تواند به مدیریت تنش‌ها منجر شود؟

همکاری اوپک، یک بازی برد - برد برای همه بود. در واقع، وقتی عربستان دید سیاست نفتی‌اش نتیجه‌ای ندارد و موجب زیانش هم شده، مجبور شد تا سهم تولید نفت ایران را بپذیرد. با این وجود، اوپک نقطه‌ای است که می‌تواند سرآغاز گفت‌وگو درخصوص سایر مسائل باشد. برای گفت‌وگو نیز هیچ‌وقت دیر نشده است. من فکر می‌کنم اگر عربستان به این نقطه برسد که سیاست‌هایش به نتیجه‌ای نمی‌رسد و این مساله، همزمان با ابراز تمایل ایران و اظهارات مسالمت‌آمیز باشد، آن وقت ریاض آمادگی می‌یابد که برای حفظ آبرو با تهران گفت‌وگو کند. هم‌اکنون این درک در ریاض که سیاست‌هایش نسبت به تهران بی‌نتیجه است، ایجاد نشده و امیدواری‌هایش به ترامپ نیز به تقویت این حس کمک می‌کند. با این حال، وقتی طرفین وارد گفت‌وگو شوند، در گفت‌وگوی سازنده می‌توان تعدیل مواضع و حداقل کنترل تنش‌ها را مشاهده کرد.

ملک‌سلمان ایران‌ستیزی را آشکار کرد

آنچه که ملک سلمان را نسبت به دیگران متمایز می‌کند، این است که او از ابتدا تلاش کرد سیاست برخورد با ایران آن‌طور که قبلا در لفافه و پنهان بود و ریاض در پشت پرده آن را دنبال می‌کرد، علنی و آشکار کند.

ریاض می‌خواهد پیروز صحنه رقابت با تهران باشد

- **بسیاری از بحران‌های کنونی در خاورمیانه، خواه ناخواه به صحنه رقابت‌های دو طرف تبدیل شده و عربستان برای بهبود جایگاه خود و تضعیف ایران تلاش می‌کند، صحنه رقابت را از طرف مقابل خود ببرد.**
- **حداکثر امتیازی که عربستان از کشورها علیه ما گرفت همان چند قطعنامه و قطع رابطه از سوی همان چند کشور کوچک بود که آن هم به بهانه حمله به سفارت صورت گرفت و نه عملکرد منطقه‌ای ایران.**
- **دورانی که ریاض قدرت بسیاری داشت و سیاست‌های تهاجمی علیه ایران پنهانی دنبال می‌شد، امریکا به حرف سعودی گوش نکرد.**

اگر عربستان به این نقطه برسد که سیاست‌هایش به نتیجه‌ای نمی‌رسد و این مساله، همزمان با ابراز تمایل ایران باشد، آن وقت ریاض آمادگی می‌یابد که برای حفظ آبرو با تهران گفت‌وگو کند

سوریه

عزای آتش بس در اعزاز

گروه جهان | آتش‌بس وارد هشتمین روز خود شده است. تبادل آتش‌های پراکنده ادامه دارد اما آرامش نسبی برای نخستین‌بار پس از ۶ سال به برخی مناطق سوریه بازگشته است. حفظ آتش بس در سوریه به بندبازی می‌ماند. کمی این سوتر از بند می‌تواند نقض آتش‌بس باشد و طی مسیر برای رسیدن به مذاکرات رودررروی سوری - سوری هم به کندی و با نفس‌های در سینه حبس شده ممکن است. صبح روز شنبه نخستین منطقه‌ای که باز خبرساز می‌شود حلب است. شهر اعزاز این استان درست در روزهایی که برای نخستین‌بار خبرهای چندانی از کشته شدن شهروندان غیرنظامی سرخط اخبار سوریه را به خود اشغال نکرده است، حادثه‌ساز می‌شود. خودروی بمب‌گذاری شده در یک بازار در مرکز شهر منفجر می‌شود. شدت انفجار به حدی بالا است که مغازه‌های اطراف به شکل کامل تخریب می‌شوند. نه فقط ساختمان‌های مجاوز که ساختمان دادگستری، هلال احمر، ساختمان اداره پست و شهرداری نیز تا حد بسیار زیادی تخریب شده‌اند و امکان ادامه کار را ندارند. تصاویر و فیلم‌های منتشر شده شهری را نشان می‌دهد با حداقل امکانات شهری باقی مانده که ابرهای سیاه ناشی از شدت انفجار آن را در آغوش کشیده‌اند. در بیشتر فیلم‌های گرفته شده پسر نوجوانی که لباس اندکی در سرمای زمستان بر تن دارد، گریه می‌کند و بر سر و صورتش می‌کوبد. آمارهای اولیه حاکی از این است که حداقل ۴۰ نفر کشته شده‌اند و تعداد زخمی‌ها نیز متناقض است. اعزاز در زمره مناطقی از حلب است که در اختیار گروه ارتش آزاد از مخالفان بشار اسد قرار دارد اما گفته می‌شود که احتمالا مسوولیت انفجار صبح دیروز اعزاز با داعش است. بی‌بی‌سی در گزارش خبری این حادثه نوشته است: این انفجار در محوطه بیرونی یکی از دادگاه‌های دادگستری اعزاز رخ داده است.

منطقه‌ای که ۷ کیلومتر با مرز ترکیه فاصله دارد. اعزاز اخیرا چندین بار در معرض حملات داعش قرار گرفته است و این گروه بارها تلاش کرده این شهر را که یک بار در سال ۲۰۱۳ اشغال کرده بود به اشغال مجدد خود درآورد. این انفجار در حالی رخ داده است که آتش‌بس شکل گرفته به ابتکار روسیه و ترکیه با وجود همه کارشکنی‌های پراکنده در کلیت آن ادامه دارد. ارتش آزاد از حمایت نظامی و سیاسی ترکیه برخوردار است و گفته می‌شود که برخی از مجروحان این حادثه هم برای مداوا به داخل خاک ترکیه منتقل شده‌اند. ترکیه در دو سال اخیر به اسکان سوری‌هایی که از شهرهای دیگر بیرون رانده شده بودند در شهر اعزاز کمک بسیاری کرده بود و بالا بودن جمعیت این شهر هم یکی از دلایل بالا بودن آمار تلفات انفجار روز گذشته اعلام شده است. برخی از ساکنان اعزاز نیز افرادی هستند که پیش از این در غرب حلب زندگی می‌کردند. پیش از این در ماه نوامبر نیز ۲۵ نفر در جریان منفجر شدن یک خودروی بمب‌گذاری شده در این شهر جان خود را از دست داده بودند و این در حالی است که در ماه اکتبر نیز ۱۷ نفر دیگر در جریان بمب‌گذاری در یک ایست بازرسی در همین منطقه کشته شده بودند. مسوولیت هر دو این حملات را هم داعش بر عهده گرفته بود.

نوبت اول
شماره مجوز: ۱۳۹۵/۴۳۹۶

شرکت ملی نفت ایران
شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب
(سهامی خاص)

آگهی فراخوان مناقصه عمومی شماره ۱۵۳۲-۳-۹۵

شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب در نظر دارد کالای مورد نیاز خود را مطابق جدول زیر از طریق برگزاری مناقصه ی عمومی تأمین نماید.

شماره قلم	موضوع مناقصه	جمع عددی	شماره تقاضا
۱ الی ۷	تجهیزات ایمنی و آتش نشانی	۷۶	۴۸-۹۵۰۰۰۷۱

لذا کلیه شرکتهایی که فعالیت آنها مرتبط با شرح کالای مورد درخواست می باشد می بایست ظرف مدت ۱۴ روز از تاریخ درج آگهی فراخوان با مراجعه به سایت اینترنتی ذیل الذکر، نسبت به استخراج و تکمیل <فرم تعهدنامه ارائه کالا مطابق با استانداردهای شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب> و ارسال آن به همراه مدارک و مستندات لازم منطبق با موارد مندرج در جدول ارزیابی کیفی (برای معاملات کمتر از بیست برابر نصاب معاملات متوسط) به آدرس پستی مندرج در فراخوان اقدام نمایند.
فرم پرسش نامه ارزیابی ← مدیریت تدارکات و امور کالا ← مزایده و مناقصه ← WWW.NISOC.IR
کسب حداقل نمره ۶۰ در ارزیابی کیفی جهت تحویل اسناد مناقصه به فروشندگان / سازندگان الزامی است.
ضمناً مبلغ تضمین شرکت در مناقصه 285/285/000 ریال می باشند.
آدرس پستی: اهواز - کوی فدائیان خرید کالای داخلی اسلام (نیوساید) - خیابان شهریور - مجتمع تدارکات و امور کالا - ساختمان ۱۰۲ - اداره تدارکات - واحد خرید عمومی اتاق ۳ کد پستی ۶۱۱۳۸-۵۴۵۷۹ تلفن: ۲۵۱۲۹-۳۴۱-۰۶۱
درگاه های اینترنتی مرتبط جهت رؤیت و مطالعه شرایط مناقصه و سایر مشخصات فنی و مقادر کالا:
WWW.SHANA.IR WWW.NISOC.IR WWW.IETS.MPORG.IR

روابط عمومی شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب

نوبت دوم

شرکت آب منطقه‌ای کردستان

فراخوان مناقصه

شرکت آب منطقه‌ای کردستان در نظر دارد با رعایت قانون برگزاری مناقصات و آیین‌نامه اجرایی آن، مناقصه تهیه شیر آلات و اتصالات موردنیاز پروژه شبکه پایاب سد زیویه با اطلاعات مشروحه ذیل را برگزار نماید.
۱- نام و نشانی دستگاه مناقصه‌گزار: شرکت آب منطقه‌ای کردستان - سنندج - خیابان پاسداران - جنب مهمانسرای جهانگردی - تلفن: ۵۱-۳۳۶۲۲۹۴۹-۰۸۷ و دورنگار: ۳۳۶۲۲۹۴۷
۲- شرح مختصری از کار:
- شیر آلات شامل (شیرهای کشویی، پروانه‌ای، گلوب چدنی، شیرهای کنترل اتوماتیک چدنی و...)
- اتصالات شامل (فلنج پلی اتیلن، اتصالات فولادی (سه راه، زانو، تبدیل، ...) و...
۳- روش تامین مالی پروژه: از محل تملک دارائی‌های سرمایه‌ای (عمرانی).
۴- مدت پیمان: ۱ ماه.
۵- محل اجرای پروژه: استان کردستان - کامیاران.
۶- شرایط شرکت‌کنندگان: شرکت‌کنندگان بایستی تولیدکننده یا نماینده رسمی تولیدکننده لوله‌های مذکور باشند. لازم به ذکر است در خصوص معرفی نمایندگی رسمی، تولیدکننده اصلی باید نسبت به حسن انجام تعهدات متعهد گردد.
۵- تاریخ، مهلت و محل دریافت اسناد مناقصه: واجدین شرایط می توانند، در ساعت‌های اداری تا تاریخ ۹۵/۱۰/۲۳ نسبت به ارسال نامه اعلام آمادگی با ذکر آدرس الکترونیکی و شماره تلفن تماس، به (dabir@kdrw.ir) و همچنین فکس (۳۳۶۲۲۹۴۷-۰۸۷) شرکت آب منطقه‌ای کردستان اقدام نمایند. اسناد و مدارک مناقصه فقط برای شرکت‌هایی که تا تاریخ مذکور به صورت کتبی اعلام آمادگی نموده‌اند، متعاقبا به آدرس قید شده در درخواست ارسال خواهد شد.
۶- تاریخ، مهلت و محل تحویل اسناد مناقصه: شرکت‌کنندگان باید پس از دریافت و مطالعه اسناد مناقصه، حداکثر تا تاریخ ۹۵/۱۱/۰۳، اسناد مربوط را تکمیل و در پاکت لاک و مهر شده به شرکت آب منطقه‌ای کردستان تحویل نمایند.

شرکت آب منطقه‌ای کردستان